

WEER AAN DE SLAG?!?

De column 'Hersenspinisel' wordt geschreven door Augustinus voor KBO-PCOB-Goes en verschijnt digitaal 2 x per maand

Een steeds terugkerende vraag bij allerlei zinnige en minder zinnige beschouwingen over de werkgelegenheid in ons mooie vaderland en de ons omringende landen is: hoe krijgen we dit allemaal gerealiseerd? Hoe kunnen we ons werk verder doen en uitbreiden? Kortom: waar halen we de menskracht vandaan?

Een poging daartoe was nog niet zo'n lange tijd geleden de verhoging van de leeftijd waarop de mens pensioengerechtigd wordt. Dat heeft een 'ietsie – pietsie' geholpen, maar niet voldoende. Daarom worden er nu allerlei plannen bedacht om mensen uit 'den vreemde' naar onze vaderlandse dreven te laten komen om zo de openstaande vacatures op te vullen. Een mogelijkheid die door anderen 'onzalig' genoemd wordt vanwege de rompslomp die dit met zich meebrengt.

Er zijn echter ook snoodaards die verkondigen dat de huidige pensionado's wellicht (nog) een handje toe kunnen steken voor het doen van eenvoudige werkzaamheden gerelateerd aan hun vroegere werkzaamheden. Het komt hier en daar in den lande wel voor dat mensen van boven de 67 jaren nog actief zijn in het bedrijfsleven, maar dat is maar mondjesmaat. Sommigen daarvan zijn nog in hun oude beroep actief, maar er zijn 'krasse knarren' die overgestapt zijn naar een ander beroep. Bijvoorbeeld omdat het uitoefenen van hun oude beroep te zwaar is en/of wordt of omdat ze sowieso geen zwaar werk meer willen doen. Je kunt je goed indenken dat een voormalige stratenmaker dat niet meer wil, maar bij de bakker wel de roombroodjes van een laag van poedersuiker willen voorzien. Om maar een voorbeeld te geven.

Dat weer aan het werk gaan moet vanzelfsprekend op een acceptabele manier gebeuren en niet zoals in bovenstaande afbeelding vermeld staat. Want weer 'aan de slag' gaan is natuurlijk geen sinecure wat je zo maar 1-2-3 doet.

Zeker niet als je al enkele jaren van je vrijheid of 'emeritaat' geniet. Het werk is misschien wel hetzelfde gebleven, maar de manier waarop dat gedaan wordt verschilt meestal flink van de methode die gebruikt werd bij het afscheid nemen aan het einde van de werkzame loopbaan. Om die nieuwe methode onder de knie te krijgen vereist wel lenige en opvouwbare knieën.

Voorwaarde is ook dat je echt zin hebt om na je pensionering aan het werk te blijven of weer te gaan. Bijvoorbeeld als je geen bepaalde hobby(ies) hebt, je alleenstaand bent of last hebt van allerlei aandoeningen die je hinderen bij het uitoefenen van je (aangepaste) werkbaan.

Volgens een geschrift dat ik las moet je wel gemotiveerd zijn, jarenlange ervaring hebben en vooral volwassen zijn. Zo kun je tussen allerlei jonge vaders met luiervaring en lieden die (nog) willen klimmen op de maatschappelijke ladder rust en regelmaat in de werkzaamheden brengen. Vooral bij de voornoemde roombroodjesbepoedering door die voormalige stratenmaker kan dat heel erg nuttig zijn.

Er wordt gezegd dat je volwassen moet zijn, wel logisch als je na je officiële pensionering nog actief wilt blijven, maar dan moet de beloning natuurlijk ook de moeite waard zijn. Ongeacht of je volgens de regelen der wet werkt of als illegale roombroodjesbepoederaar zonder loonstrook. Volgens het geschrift waarover ik had, zitten heel wat 'bazen' op dergelijke hulpstroepen te wachten of ze staan in 'rijen van vier' opgesteld om je welkom te heten bij je rentree in de werkzame wereld. Maar..... 'bezint eer ge begint'.

Tekst: Augustinus. Foto: Shutterstock.